

[Carl Petersen.]

Grund til at overveje, for hvordan er den virkelige Stilling for de Landbrugere, der er ramt af Katastrofen? Ja, Ulykken for dem er jo den, at de mangler Varer at sælge, Høsten er ødelagt, Roerne er ødelagt o. s. v. Saa spørger jeg de ærede Medlemmer: Vil det være nogen særlig Hjælp for den Mand, der ingen Produkter har at sælge, at man forhøjer Prisen, eller vil det være en Hjælp for dem, der ikke er kriseramte, at indkassere de høje Priser? Hvis vi skal drøfte Katastrofen, synes jeg derfor, Hensigten maa være at finde en Form, under hvilken man kan skaffe Midler til Veje og føre disse Midler over til de Landbrugere, der virkelig er ramt af Krisen, og dør er jeg overbevist om, at man ikke vil komme til at gaa for-gæves til Socialdemokratiet.

Hvis jeg skal besvare det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen rejste om en Smørpris paa 4 Kr. 80 Øre og en Flæskepris paa 3 Kr., vil jeg sige, at der findes Landbrugere i dette Land, som kan klare sig med den Pris, og der findes en hel Del, som ikke kan klare sig med den. Som jeg allerede har nævnt, de, der i Dag har en Besætning, der passes, som den skal, og som har de Fodermængder, der skal til, de kan med disse Priser endnu skaffe sig en rentabel Produktion. Men der er, som sagt, mange, der er ramt af forskellige Ulykker og som ikke kan gøre det.

Saa er man saa bange for, at hvis ikke man faar disse Gennemsnitspriser — som intet Menneske i Danmark aner hvad bliver —, vil man reducere Besætningerne til Skade for Samfundet. Ja, vi kan nok blive enige om, at det vil være til Skade for det danske Samfund, hvis der kommer en Besætningsreduktion ud over det nødvendige, men man maa undskylde mig, jeg kan ikke se, hvorledes dette Lovforslag eller noget andet i den øjeblikkelige Situation kan holde Liv i en eneste Ko mere, end hvad de Grovfodermængder tillader, man har til Raadighed til Opfodring. Nej, det store Spørgsmaal er dette: Vil der være Adgang til at importere Foderstoffer, som det kan betale sig at opfodre til Forædling af dyriske Produkter, vil det være muligt paa Grundlag af den indenlandsk avlede Fodermængde at opretholde Besætningerne? At en eller anden Landmand sælger en Ko, fordi han ikke kan skaffe Foder til den, betyder kun, at en anden Landmand, som har mere Foder, køber den. Det reelle er, at Koantallet aldrig vil kunne forøges med en eneste Ko mere, end hvad den Grovfodermængde, vi har her i Danmark, tillader.

Jeg var meget glad for forleden at læse — jeg tror, det var i den Beretning, som Formanden for De samvirkende jyske Husmandsforeninger aflagde ved Sendemandsmødet i Aarhus — en stærk Understregning af, at det, Husmændene var særlig interesseret i, det var i højere Grad billige Varer udefra end større Priser. (N. P. Andreassen: Det er vi alle sammen!). Det vilde være klogt, hvis ogsaa andre vilde indse noget i den Retning.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at han var glad ved den Udvikling, der nu var ved at begynde, med den frie Handel, at Landbrugets Folk nu selv kom til at forhandle disse Spørgsmaal, det var i Virkeligheden Vejen ud af det Uføre, vi var kommet ind i; det, som det drejede sig om, sagde Ministeren, var at opnaa Balance. Ja, men det er vi ikke uenige om, det har jeg givet Udtryk for i mine Taler baade ved første og ved anden Behandling, at det, som det gjaldt om, var netop at opnaa Balance. Men vort Parti er ængsteligt for, at man prøver at opstille et Princip, hvorefter Gennemsnitseksporpriserne skal falde sammen med Producentpriserne. Det er nemlig slet ikke dermed givet, at man derved opnaar bedre Balance. Balancen er netop afhængig af, hvorvidt man kan faa afpasset Priserne paa vore Importvarer og vore Eksportvarer efter hinanden. Det er muligt, jeg skal ikke bestride det, at den højtærede Minister kan have Ret, naar han siger, at det ikke er Danmark, der har prøvet at paa Priserne op, men det er Udlandet der har gjort det for de Varers Vedkommende, vi skal købe, og saa er vi ogsaa nødt til at sætte vore Priser op. Det forekommer mig imidlertid ikke, jeg noget Sted har set, at Regeringen har gjort ret meget for at ændre dette Forhold. Det var dog ikke usandsynligt — hvis det er rigtigt, og det er det selvfølgelig, naar den højtærede Minister siger det, at det er Udlandet, der først har sat Priserne op —, at man ved en Forhandling vilde kunne faa disse Sælgere til at forstaa, at de var lige saa godt stillet, selv om der var et lavere Prisniveau, naar blot Balancen var der.

Hvis man iværksætter en Eksportafgift, er man i hvert Tilfælde i Stand til at hindre den Inflation, som ingen i denne Sal ønsker skal komme til Danmark. Jeg kan godt se, at der er Vanskeligheder derved, men at det ogsaa skulde indebære de Vanskeligheder, som den højtærede Minister prøvede at give Udtryk for, det tvivler jeg i høj Grad paa. En saadan Politik maatte det vel nok være muligt at tiltrettelægge saaledes, at Ekspor-